

Pumpulipallo -- Ei ole niin kylmä kuin tuntuu, sanoo Nadja ja napittaa sarkatakin ylimmän napin. Kuunsirpin sisällä istuu ystävä, jolle Nadja on kertonut kaikki salaisuutensa Tähdet ovat pumpulipalloja, joiden pehmeiden ja lämmön Nadja kylmyydestä huolimatta tuntee ihollaan. Kun on kaikkein kylmintä, kuuystävä peittelee Nadjan pumpulipalloista tehdyllä viltillä ja puhuttelee häntä ystävällisesti. – Olen yksin maailmassa, sanoo Nadja ja pyyhkii kuuran ylähuulensa päältä. Edessä on yön kylmin hetki. Kuu-ystävä laskee viltin Nadjan päälle. Vähän ennen unta, Nadja katselee vielä hetken taivaalla leikkiviä pumpulipalloja, jotka lentävät edestakaisin toistensa perässä ja kirjoittavat taivaalle ihmisten nimiä. -- Miksi minun nimeäni ei kirjoiteta taivaalle, kysyy Nadja ja lämmin kyynel uurtaa tytön kuuraisia poskipäitä. Hiljaisuus on ainoa vastaus, jonka Nadja saa. Lopulta kylmyys tunkeutuu Nadjan luihin asti. Jostain kaukaa Nadja kuulee kirkonkellon äänen. Siellä jossain Ihmiset laulavat kauniita joululauluja hienoissa vaateissaan. – Se kuuluu niin kaukaa, sanoo Nadja ja katsoo taivaalle lasittunein silmin. Yhtäkkiä taivaalle ilmestyi Nadjan nimi. Pumpulipallot tanssivat riemulla ja kuuystävä heiluttaa kättä sirpinsä sisältä. Nadjan selkään kasvaa valkoiset siivet, joita räpäyttämällä hän lentää muiden tähtien joukkoon pumpulipalloksi. Kirkkoreki kulkee ohi, eikä kukaan huomaa, että hangen päällä on pieni nyytti. Kukaan ei huomaa, mutta taivaalla on Nadjan nimi.